

[Statsministeren.]

jeg sagde i går; men hvis det ærede medlem mener, at det, man siger i Fælledparken, er lidt for demagogisk betonet, så må jeg sige, at jeg har indtryk af, at det ærede medlem også forsøgte sig i den tone, og det var altså her i folketingssalen.

Må jeg dernæst sige, at vi måske er enige om betydelig mere, end man fra oppositionens side har haft lyst til at give udtryk for, og vi er vel også enige om mere væsentlige ting — her tænker jeg på de to store oppositionspartier og regeringspartierne. Det er da meget afgørende, at selv om der har været en vis, måske ikke kritik, men visse udtalelser om, at udenrigsministeren godt i højere grad kunne foretage vurderinger, er der ikke på noget afgørende punkt kommet forskellige synspunkter frem med hensyn til vort lands udenrigspolitik.

Når man tænker på, hvordan diskussionen er foregået tidligere i tinget, synes jeg, at vi i den retning er nået meget langt, og jeg kan da tilføje, at jeg hørte med stor interesse på det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts tale. Og det, der blev sagt om Berlin, kan jeg give min fulde tilslutning, og jeg mener, dette gælder hele regeringen og de partier, der står bag os.

Med hensyn til markedsplanerne kan man vel også konstatere, at det, jeg udtrykte håb om, da jeg indledte denne debat: at vi kunne opnå tilslutning her i tinget til den holdning, vi havde taget til markedsplanerne, er blevet opfyldt. Der har været forskellige forespørgsler, ikke mange, og udenrigsministeren har bedt mig svare på en af de direkte forespørgsler.

Det var det ærede medlem hr. Poul Møller, der nævnte den mulighed, at Englands nye markedstilslutning jo kunne trække i langdrag. Det er regeringen fuldstændig klar over. Vi ved hverken, om England tager beslutningen, eller hvornår de tager den. Hvis England vil tage en beslutning, er der vel håb om, at det vil ske inden årets udgang, men vi ved det ikke. Det ærede medlem spurgte, om der, hvis det nu tog sin tid, var mulighed for, at vi kunne påbegynde indledende forhandlinger, og herved forstår jeg realitetsforhandlinger, med de seks om tilslutning til fællesmarkedet under forbehold af Englands tilslutning. Jeg forstod, at det ærede medlem var enig

i regeringens beslutning om, at hvis England afgav en principbeslutning om at ville tiltræde, så ville vi tage den samme beslutning.

Nu spørger det ærede medlem, om der, hvis det tager tid, skulle være nogen mulighed for, at vi optager realitetsforhandlinger med dette forbehold. Må jeg hertil sige, at jeg nærer nogen skepsis over for, om der skulle foreligge nogen mulighed herfor; jeg kan måske også udtrykke det på den måde, at vi under vort besøg i Bonn har prøvet at komme så langt både rent øjeblikkeligt og også med henblik på fremtiden i retning af at blive informeret om de landbrugsforhandlinger, der skal foregå, at vi kan øve så meget indflydelse, som det nu er muligt, også med henblik på — det fandt jo udtryk i det communiqué, der blev udsendt — at undgå diskriminerende handlinger over for dansk landbrugseksport.

Jeg kan forsikre det ærede medlem om — jeg forstod, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen var klar herover efter hans udtalelser direkte henvendt til udenrigsministeren — at der vil blive gjort, hvad der kan gøres for at varetage vore interesser.

Så sagde det ærede medlem hr. Poul Møller, at det havde været en mager høst. Jeg forstod, det var lovgivningsmæssigt, det ærede medlem mente. Det er jeg nu ikke så enig i. I betragtning af det forholdsvis korte tidsrum, vi har haft til rådighed, er der gennemført ikke så få betydende love, ikke alene de mange love, jeg nævnte, over to tredjedele af lovene, hvorom der har været fuldstændig enighed, men også en lang række andre love, hvor der har været en del divergenser under lovenes behandling. Jeg kan nævne loven om naturfredning, den meget vanskelige afgørelse om SAS, den vanskelige afgørelse om håndskrifterne og landbrugslovene. Nok har der været megen uenighed om disse loves indhold, og nogle af ministrene er blevet beskyldt for mange ting i denne forbindelse, også her under debatten, særlig med hensyn til landbrugslovene fremover, men det har dog vist sig til sidst, når vi skulle stemme om lovforslagene, at enten hele oppositionen eller dele af oppositionen, ofte dele af de to oppositionspartier, har stemt for dem. Jeg må spørge det ærede medlem hr. Poul Møller: er dette et udtryk for, at vi helt